Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per JosemiE el dl., 13/04/2026 - 00:00

Ac 2,14.22b-33
1Pe 1,17-21
Lc 24,13-35

La Pasqua de Jesús és real. I pertany al nostre viure. No és un conte amb final feliç. Pertany al nostre afany diari. A la Galilea de cada dia. Quotidiana, normal, sense trompetes. Potser ens costi integrar-la al nostre viure. Potser no la sabem veure present...
Seguim celebrant i gaudint –i agraint!!- la vida ressuscitada de Jesús. La vida que ens dóna a tots i totes. Vida, esperança i joia.

El relat dels deixebles d'Emmaús ve avui a trobar-nos per obrir el nostre enteniment. Tant de bo, també, els nostres cors. L'anunci de la Bona Notícia porta tremps obrint-se camí. No som els primers que ho trobem difícil. El relat ens parla d'uns deixebles entristits i capficats. Des-il·lusionats i decebuts. Incapaços de veure –reconèixer- qui tenen davant. I el que tenen per davant. Deixebles des-inflats... que potser retornen a "la seva vida", tot dient que "ha esta bonic aquest temps que s'ha acabat..." Deixebles de qualsevol temps i època. Cristians cansats, que només són capaços de veure allò que pensen. ¿Potser som nosaltres els protagonistes d'aquest relat? ¿Potser sóc jo?

Cinc pistes per trobar Jesús, ressuscitat.

Aquest delicat relat recull tots els elements de l'experiència pasqual. Sempre ens mostrarà camí. Sempre ens dirà quelcom important. Sempre. Segles i segles. Moments i circumstàncies... sempre. Avui també. A cadascú en el moment en què es trobi. Podem entendre'l com les pistes que les primeres comunitats cristianes ens han deixat per fer, nosaltres, el nostre camí. Pistes per trobar Jesús, ara que no el veiem físicament present. Cinc pistes.

1.- L'Escriptura. Jesús Ressuscitat el trobem en la Bona Notícia. En la Paraula de Déu. Ja deixem que la Bona Notícia de Jesús ompli el nostre cor i configuri les nostres persones? Ja ens deixem tocar per la declaració d'amor i de vida que el Pare ens fa de tantes maneres? Ja parem oïda?
No s'encenien els nostres cors quan ens parlava de l'Escriptura... ?

2.- L'acollida al necessitat. Queda't amb nosaltres i compartirem el que tenim... i el que som. On podries fer nit? Compartirem aliment, sostre i amistat. I quan sortim de nosaltres mateixos i les nostres pròpies necessitats, per atendre les necessitats de qui tenim al costat, trobem Jesús. El servei als altres, als empobrits i necessitats, ens posa en situació de retrobar-nos amb Jesús.

3.- L'Eucaristia. Aquells caminants el van reconèixer al partir el pa. En seure amb ell a taula. Podem trobar Jesús, ressuscitat, en participar del seu cos ofert com aliment del món. En combregar amb una vida lliurada als altres. I alimentar les nostres vides d'aquest lliurament. Deixar-nos assimilar per l'aliment. I configurar-nos així. Al voltant de la taula. Alimentats pel seu pa i el seu vi. La seva vida entregada. A taula se'ls van obrir els ulls i el van reconèixer.

4.- La comunitat. Tan bon punt el descobreixen a taula, desfan el camí que han fet, per trobar-se amb la comunitat. Una comunitat que van deixar tan perplexa com ells mateixos, quan van marxar. Ara, aquesta experiència, han de compartir-la amb la comunitat. Han de fer-la comunitat. No és per al propi consum. És per a vida i creixement d'una comunitat que busca juntament. Que s'ajuda en les seves recerques, i es consola en les seves buidors. Una comunitat que segueix enyorant Jesús.

5.- La pròpia història. Els caminants, quan arriben a Jerusalem i retroben la comunitat, expliquen la pròpia història. Formulen l'experiència viscuda. Recorden -passen pel cor- allò vibrantment viscut. Nosaltres podem trobar Jesús revisant la nostra història de vida. Passant-la pel cor. Mirant el camí recorregut i reconeixent la presència que, potser, en el precís i trepidant moment no hem pogut reconèixer. És el moment de l'exclamació. El moment de dir "... el Senyor era allà, i jo no m'havia adonat!!". I donem gràcies. Moltes gràcies.

...I quan els deixebles reconeixen Jesús, la seva vida canvia.

ETIQUETES
ESCRIPTURA ACOLLIDA EUCARISTIA COMUNITAT